І чужому научайтесь,
І свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА — SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
HEnderson 4-0237
HEnderson 4-0807
УНСоюз: HEnderson 5-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюз: BArcly 7-5337

РІК LXXII. Ч. 4. TWO SECTIONS (SECTION 1) ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 8-го СІЧНЯ (JANUARY) 1965 No. 4 VOL. LXXII.

БОГ ПРЕДВІЧНИЙ НАРОДИВСЯ

І ПРИЙДЕ ЧАС І СТАНЕ ПРАВДА НА ЗАМУЧЕНІЙ ЗЕМЛІ...

ПАСТИРСЬКИЙ ЛИСТ МИТРОПОЛИТА ТА ВСІХ ЄПИСКОПІВ УКРАЇНСЬКИХ ІЗ СИБІРСЬКОГО ЗАСЛАННЯ 1947 РОКУ

Усім віруючим Церкви Христової, живущим в царстві червоного антихриста і поза ним.

В Ім'я Отця, і Сина і Святого Духа!

Дорогі Браття і Сестри!

Ми, Митрополит і всі Єпископи, Пастирі Ваші, арештовані, мучені і вивезені на Сибір за святу віру Христову нашу, і за церкви наші, шлемо до Вас, із сибірських снігів і тюремних мурів Благословенство Боже на недалеке Різдво Христове.

Бог є з нами і тут далеко на Сибірі, і в тюремних казематах. Бог є і буде всюди з Вами, Дорогі Браття і Сестри. Бог у Ваших хатах, в містах і селах. Бог є з Вами на важкій колгоспній панщині. Бог є з Вами у Ваших землянках, і підпільних сховищах, Бог є з Вами в тюрмах і засланнях. Бог є з Вами, Дорогі Браття і Сестри, в час Ваших мук, тортур і розстрілів. Бог є і з нашими стрільцями - повстанцями. Бог є і буде все і всюди з цілим нашим многострадальним народом у час його найбільших страждань і мук. Він благословить Вашу боротьбу проти антихриста та винагородить щедро всі Ваші муки і кривди.

Віруйте Йому Одному, тримайтеся своєї віри батьківської, своєї рідної батьківської землі, своїх Церков і своїх хат, своєї мови і Божої Правди, не бійтеся гонення, труду, жертв і мук, бо все те для народу нашого і для Христа Бога Отця Нашого.

Прийде недалекий день і царство червоного сатани-антихриста розвалиться та пропаде й щезне слід по ньому, а Церква і віра Христова житимуть вічно, а з ними буде жити вічно слава і пам'ять святих мучеників народу нашого, які сьогодні борються і терплять за Неї.

Як родився Христос — так зродиться нове вільне життя на землі!

Як воскрес Христос — так воскресне із гробу неволі наша свята Церква!

Благословенні хай будуть усі, які послухають голосу цього, не покинуть своїх рідних хат і свого народу, і допоможуть у боротьбі проти антихриста.

А прокляті будуть по віки вічні всі юди-зрадники.

А хто перепише десять разів оце Послання Пастирів своїх і дасть ближнім своїм, той буде мати 300 днів відпусту.

Прийде час і стане Правда на замученій землі, і згине царство сатани і буде Воля Божа, і хай так станеться.

Амінь.

(Цей лист-послання, датований Року Божого 1947, в день св. Димитрія Великомученика, був поширюваний у відписах і з допомогою підпільних видань в повоєнні роки по всій Україні, як це стверджує часопис „Шлях Перемоги", в якому він передрукований).

УКРАЇНСЬКІ КАТОЛИЦЬКІ ВЛАДИКИ ПРОГОЛОСИЛИ СПІЛЬНЕ ПАСТИРСЬКЕ ПОСЛАННЯ ПРО ЇХНЮ УЧАСТЬ В ТРЕТІЙ СЕСІЇ ВСЕЛЕНСЬКОГО СОБОРУ

Рим. — В європейській українській пресі опубліковано текст Спільного Пастирського Послання українських католицьких Владик з приводу закінчення Третьої Сесії Другого Ватиканського Собору. Послання датоване 12 листопада 1964 року і підписане чотирнадцятьма українськими католицькими архиєпископами та єпископами. Крім Верховного Архиєпископа - Митрополита Йосифа Сліпого підписали це послання: Митрополит канадійських українців Максим Германюк, апостольський візитатор українців у Західній Европі Іван Бучко, апостольський адміністратор Крижевацький (Югославія) — архиєпископ Гавриїл Букатко, єпископ Едмонтонський — Ніл Саварин, Торонтський Ізидор Борецький, Саскатунський — Андрей Роборецький, Стемфордський — Йосиф Шмондюк, Шикаґський — Ярослав Ґабро, апостольські екзархи українців в Австралії — Іван Прашко, в Німеччині — Платон Корниляк, у Франції — Володимир Маланчук, в Арґентині — Андрій Сапеляк і єпископ-помічник Крижевацький — Йоаким Сеґеді. Пересилаючи всьому духовенству і вірним Української Католицької Церкви сердечний привіт і благословення підписані під посланням українські Владики стверджують:

„З важким сумом і великою прикрістю та скорботою треба признати, що вдалось Сатані досягнути немалих здобутків не тільки в тому, що через переслідування християнства і через розсварення і поділ самих християн між собою вспів створити подекуди просто непереможні перешкоди для поширювання християнства в світі, але навіть у значній частині того вірного стада Христового встиг обнизити до деякої міри первісну ревність у зацікавленні справами Христового Царства на землі, а подекуди допровадити до упадку правдивого християнського життя в родині, в громаді, в народі й державі. Цей сумний стан християнства в світі відбився дуже некорисно не тільки на поширенні християнства серед поганських народів, але й отворив навстіж двері для поширення ложних і фальшивих засад відносно релігійних засад людини, відносно Церкви і відносно остаточної життевої цілі. Деяким маловірам і безвіркам навіть здається, що для Церкви вже немає рятунку, бо царство Сатани починає брати верх.

Але ці маловіри і безвірки забувають на те, що Церква має за собою непохитну запоруку Христову, що пекельні сили її ніколи не переможуть (Мат. 16, 18) і Христове запевнення, що Він «з нами по всі дні аж до кінця віку» (Мат. 28, 20). Черговим наявним доказом правдивости тієї запоруки й запевнення Христового — це саме теперішній Вселенський Собор у столиці християнського світу Римі, що відбуває свої наради з невидимою участю, надхненням і чуванням Святого Духа, і під проводом Христового Намісника на землі Святішого Вітця Папи Римського, — щоб Божа Христова наука була збережена без похибки. Скликуючи цей Вселенський Собор святої пам'яті Папа Іван XXIII був свідомий тих важких умов для Церкви в світі, і без вагання означив мету Собору, підкреслюючи його завдання достосувати діяльність Церкви до вимог і обставин теперішнього часу, накреслити засоби внутрішньої обнови Церкви, тобто засоби обнови святости християнського життя в родині і спільноті, бо тільки тоді легше буде для тих, що стоять здалека від Церкви, пізнати правдиву Церкву, наблизитись до неї і злучитись з нею в єдності. А Святіший Отець Папа Павло VI, підтверджуючи ті самі завдання Собору, ще виразніше підкреслив завдання достосовання діяння Церкви до вимог і обставин сьогоднішнього світу, в спосіб нав'язування обосторонніх розмов і зв'язків з тими всіми, що стоять здалека від Церкви, не виключаючи навіть безбожників...

Це наше спільне Пастирське Послання до Вас, Дорогі Браття й Сестри пишемо під кінець третьої сесії Вселенського Собору в Римі, але ще заки виїдемо з вічного міста Риму, відчуваємо потребу серця переслати вам вислови нашої щирої подяки за ваші святі молитви, що їх ви заносили до Милосердного Бога за нашу участь в Соборі і взагалі за найкращі успіхи Собору. Завдяки вашим святим молитвам участь ваших українських Владик відзначалась і під час третьої сесії Собору працею в соборових Комісіях і виступами під час нарад над такими важливими справами Вселенської Церкви, що мають окреме значення для нашої української Церкви. Свідомість про об'єднання з вами в святих молитвах додавала нам сили до виконування завдань на Соборі..."

ПРЕЗИДЕНТ ПРИГОТОВЛЯЄ ПРОГРАМУ ЗДІЙСНЕННЯ СВОГО ЗВЕРНЕННЯ ПРО СТАН УНІЇ

Вашингтон. — Президент працює над окремими законопроєктами, які в найближчих днях має предложити Конгресові у формі окремих звернень. І так 7-го січня Президент перешле законодатній частині уряду свій плян про те, як його уряд задумує дбати про здоров'я країни. З урядових кол повідомляють про те, що плянується зорганізувати цілу систему так званих центрів здоров'я, які були б розміщені по цілій країні і в яких спеціялісти лікували б такі недуги як пістряк, недомагання серця та параліч. Ця програма мала б коштувати коло $1 200 000 000 впродовж найближчих п'ятьох років. Президент працює над новим бюджетом на фінансовий рік, що зачнеться 1-го липня 1965-го року. Давніше Президент заявляв, що важко буде втримати федеральні видатки нижче $100 000 000 000, але з добре поінформованих кол твердять, що Президент предложить новий бюджет в меншій сумі від $100 000 000 000. Дехто навіть подає докладне число нового бюджету — $99 200-000 000, але з інших джерел твердять, що покищо докладної висоти бюджету ще нема. Перед інавґурацією Президент предложить Конгресові ще чотири інші звернення: в справі допомоги шкільництву, іміґрації, допомоги закордонові і космічної програми. В справі допомоги всім родам шкіл, також і парохіяльних, Президент пропонуватиме 13-го січня Конґресові шкільний бюджет всумі $1 500 000 000. Коли до цього додати ті всі фонди, що вже були схвалені Конґресом на допомогу шкільництву, то федеральна допомога шкільництву винесе понад $3 000 000 000. З Білого Дому повідомляє пресовий секретар Джордж Е. Ріді, що надходить велике число депеш, в яких дуже прихильно оцінюється Звернення Президента Про Стан Унії, з чого Президент дуже вдоволений. Звернення в справі бюджету Президент мав би предложити 19-го січня, але тому, що 20-го січня має бути інавґурація Президента, то Джансон має просити Конґрес, щоб бюджстове звернення він міг предложити аж 25-го січня. 26-го січня Президент предложить звернення про стан економіки ЗДА. Президент старався під час конференцій з членами кабінету та з головами урядових аґенцій поробити якнайбільші ощадності у федеральних видатках. Тільки витрати Департаменту здоров'я, виховання й добродійности не зменшено із запропонованої суми. Навіть оборонний бюджет зменшено на $500 000-000 в порівнянні з цьогорічним бюджетом. Ці всі ощадності в окремих департаментах дали Президентові коло трьох більйонів, які Президент плянує зужити на такі видатки, які допомогли б йому здійснювати його програму величного суспільства. Передбачено, що Президент плянує зменшити в новому бюджеті дефіцит, який в цьому фінансовому році передбачений є на $5 700 000 000.

Богдан Лепкий

ГОРЯТЬ СВІЧКИ

Горять свічки, синявий дим
Снується попід стелю, —
Думки мої біжать за ним
У батьківську оселю.

Спішаться, бо далеко їм,
Далеко, брате, друже...
Прибігли, Боже! Де наш дім?
Лише колядка тужить.

Лише колядка та сама
І ті самі звичаї,
А люди? Люди де? Нема...
Де ділися?.. Не знаю...

Колядка чайкою літа
Від Дунаю до Дону,
Коли ж прийде година та,
Що вернемось додому?!

І де цей дім, де наш хором
На тисовім помості?
Чи те, що предкам було сном,
Прийде до нас у гості?

Чи сядемо в своїх хатах
Колись до Святвечері,
Забувши про журбу і страх,
Як справжні господарі?

Не даром пісня тисяч літ,
А може й більше — тужить —
Далекий шлях, великий світ,
Не тратьмо віри, друже!

Горять свічки, синявий дим
Снується попід стелю, —
Думки мої біжать за ним
У батьківську оселю.

У ЦЬОМУ РОЦІ ВІДБУДЕТЬСЯ ЧЕТВЕРТА СЕСІЯ ВАТИКАНСЬКОГО СОБОРУ

Рим. — Папа Павло VI вирішив скликати четверту сесію Другого Ватиканського (Вселенського) Собору на 14-го вересня, при чому вона мала б тривати 10 до 12 тижнів і бути останньою сесією Собору, скликаного в 1962-му році Папою Іваном XXIII. Таке подав до відома державний секретар Апостольської Столиці, кардинал Амлетто Сіконіяні. На цій останній сесії Ватиканського Собору його члени — понад 2 500 найвищих духовників Католицької Церкви — мають поладнати ще 11 декретів, з яких більшість була вже дебатована на попередніх сесіях. Найважливішими справами, що будуть на денному порядку четвертої сесії Собору, це декрет про свободу релігійного визнання та про становище Церкви до таких життьових справ, як подружжя, контроля народин, справа міжнародного роззброєння і права до самооборони, проблема атомової зброї, проблема бідности й поборювання її в країнах різних соціяльно-економічних систем, — а щодо внутрішніх справ Церкви — уточнення обов'язків душпастирів, участь мирян у житті Церкви, справа релігійного виховання і т. д.

Президент відвідає в цьому році різні держави в Европі й Півд. Америці

Париж. — Французький уряд — стверджує паризька преса — ставиться прихильно до приїзду президента Джансона, але тільки під тою умовою, що це буде офіційна візита, обрахована на кілька днів. Зате президент Шарль де Ґолль буцім-то неохоче дивиться на можливість приїзду президента Джансона до Парижу, як до одного з етапів подорожі до різних країн Західньої Европи. З американського боку заявлено, що президент Джансон, згадавши у своєму зверненні Про стан Унії про замір відвідати в цьому році різні країни Европи і Південної Америки, мав тут на увазі Велику Британію, Францію, Західню Німеччину і, мабуть, Італію. Британський прем'єр Гарольд Вільсон, недавній італійський президент Антоніо Сені і західньо-німецький канцлер Людвіґ Ергард відвідали З'єднані Держави і президент Джансон мав би їх ревізитувати.

17-го січня в Ню Йорку відбудеться прем'єра фільму „Шевченко у Вашинґтоні"

Ню Йорк. (О.С.) — У залі Фешен Інституту при 24 вулиці тут відбудеться, у неділю 17 січня, прем'єра документального кольорового звукового фільму „Шевченко у Вашинґтоні", накрученого з доручення КПШ режисером Юрієм Тамарським то групою кінооператорів. Перший сеанс, з відповідними урочистостями, розпочнеться о 2-ій год. по полудні, а четвертий і останній — о 10-ій год. вечора. Вступ — 1 дол., для дітей — 50 центів. До порядкової служби при дверях і в залі запрошено представників усіх молодечих організацій, зокрема Пласту і СУМА. Прем'єра цього закінченого й доповненого фільму відбудеться у Ню Йорку з огляду на те, що саме українська громада цього міста склала найбільше фондів на пам'ятник Кобзареві — понад 30.000 дол. У зв'язку з прем'єрою фільму „Шевченко у Вашинґтоні" відбулася нарада представників КПШ та об'єднаного Комітету Українсько-Американських Організацій міста Ню Йорку, якою керував мґр. І. Базарко. Прем'єра фільму „Шевченко у Вашинґтоні" буде, безумовно, подією великої мистецької і політичної ваги. Розмножений у копіях цей фільм зможуть побачити українці в усіх вільних країнах світу.

В Джерзі Ситі відбулася пластова Свят-Вечірня Зустріч

В неділю, 3-го січня, за прийнятим пластовим звичаєм, станиця Пласту в Джерзі Ситі, як і чимало других станиць у ЗДА, влаштувала Свят-Вечірню Зустріч, в якій взяло участь новацтво, юнацтво, старші пластуни, сеньйори, члени Пластприяту і батьки пластової молоді.

Зустріч відбулася в залі УНДому при столі накритому обрусом і сіном, з колачем і кутею, та при засвіченій ялинці і з дідухом.

Зустріч почалася молитвою і співом „Боже вислухай благання", після чого під звуки традиційної коляди „Бог Предвічний" засвітили усі свічечки, які символізували поєднання учасників Зустрічі з братами на поневоленій Україні. У вступному слові до молоді станичний пл. сен. Іван Лучечко пояснив ціль і символічне значення цієї імпрези. Група новачок виголосила спільну деклямацію „Різдвяна згадка" і тоді станичний поділив просфору і склав усім різдвяні побажання.

На цьогорічній зустрічі пластунів Джерзі Ситі виступив письменник Микола Понеділок, який почав від зворушливого спомину про Різдво на Україні, коли то він малим хлопцем ходив з колядою. Опісля він відчитав короткий нарис про сон, в якому він повернувся на Україну та зустрів свою матір. Цей високомистецький виступ, сповнений патріотизмом і любов'ю до рідної матері, зробив велике враження на учасників Зустрічі. Спільні колядки і кутя закінчили дуже вдалу і приємну імпрезу пластової молоді.

РІЗДВО ХРИСТОВЕ ЗАГРІВАЄ НАШІ СЕРЦЯ ТА СКРІПЛЮЄ ЛЮБОВ ДО БОЖОГО СИНА...

З АРХИПАСТИРСЬКОГО РІЗДВЯНОГО ПОСЛАННЯ БОГДАНА, МИТРОПОЛИТА УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В АМЕРИЦІ

Чарівний празник Різдва Христового загріває наші серця та скріпляє любов до Божого Сина. Слухаючи св. Євангелію, радіємо цим святом. Христос народився на цей світ з любови Отця Небесного до нас, щоб нас приєднати й примирити з ображеним Божеством.

Любі! „Господь так полюбив світ, що Сина Єдинородного Свого віддав, щоб ми не загинули, а мали життя вічне", щоб нас спасти від смерти, від гріхів та від прокляття. Він є нашим батьком милосердним.

Вже саме народження Спасителя є доказом Божої любови та опіки до нас грішних.

Тож погляньмо нашими духовними очима на ті ясла, в яких спочиває народжений Предвічний Младенець Христос.

Приєднаймося до анголів і заспіваймо Йому похвальні пісні, колядки, віддаючи Йому, як Богові, правдиву пошану, честь і подяку. Приєднаймося до мудреців, що принесль Христові дари, прийшовши віддати поклін Небесному Младенцеві.

Перенесімося думками до Вифлеєму і там у яслах побачимо бідного Младенця, пониженого, слабого, що дрижить від холоду. Тоді зможемо зрозуміти, скільки любови належиться віддати Тому, що так дуже нас полюбив і Себе віддав за нас, щоб ми мали життя вічне.

Празник Різдва Христового для нас цілюще джерело, з якого черпаємо радість і надію. Навіть ті, що забули за Христа у своєму нужденному житті, напевно в дні Різдва Христового радітимуть із нами, бо проміння ласки новонародженого Спасителя дійде до глибин їхніх сердець.

В ці радісні дні складаємо Вам наші найщиріші побажання, щоб Милосердний Господь зглянувся на нас всіх і над усім українським народом та дозволив Вам всім зажити днів радости та веселости в нашій батьківщині. Господь завжди буде з нами, якщо ми будемо держати Його Святі Заповіти і будемо слухатися Його Святої Церкви. Бо не страшне для нас християн, перенести муки й смерть, а страшне, коли б ми затратили нашу душу, яка є безсмертна, яка має безмежну вартість і якої ніхто не зможе нам вирвати, чи вбити проти нашої волі. Наші надії складаймо біля стіп маленької Божої Дитини. Глибоко віруймо, що „З нами Бог" та що ніякі диявольські затії ніколи не переможуть правди.

„Господь з любови до нас став бідним, щоб ми через Його недостаток збагатилися. Він зійшов з неба, щоб ми були піднесені до неба. Він нас зробив Своїми синами, щоб ми були свідками Його чести й слави".

Тож віддаймо Предвічному Младенцеві нашу гарячу любов, бо Він нас любив і себе віддав на хрест, щоб ми вічно жили. Йому одному належиться найбільша любов, честь, пошана й подяка завжди й на віки вічні.

†Митрополит Богдан

„МОЛІТЕСЬ БОГОВІ СВЯТОМУ, МОЛІТЕСЬ ПРАВДІ НА ЗЕМЛІ..."

З РІЗДВЯНОГО ТА НОВОРІЧНОГО ПОСЛАННЯ ГОЛОВНОЇ УПРАВИ УКРАЇНСЬКОГО ЄВАНГЕЛЬСЬКОГО ОБ'ЄДНАННЯ В ПІВНІЧНІЙ АМЕРИЦІ

... Щоб Бог міг бути з нами, ми маємо відкрити двері нашого серця Ісусові, щоб Він міг стати володарем, господарем і натхненником наших мрій, думок, слів і діл, щоб ми могли тут на землі провадити переможне життя над силами темряви, зла та всякої неправди...

Коли ми тільки пригадаємо собі події цього відходячого від нас року, то мусимо ствердити, що при всіх світових тривожних об'явах, як хоч би те, що червоний Китай став нуклеарною потугою, ми рівночасно й далі виразно бачимо в цьому світі також діяння присутности Божої і в теперішніх часах. Це ми в значній мірі помічали і на цьогорічній Сесії Ватиканського Собору, де не бракувало голосів, що керувалися в своїх міркуваннях чистотою Євангелії Христової. Це ми також бачимо в несподіваному зникненні з поверхні політичного життя М. Хрущова. Тут не має значення, якою бундючною дана людина не пробувала б бути.

Недавно приходилося бачити в совєтському безбожницькому журналі, що друкується в столиці України, малюнок з гаслом: „Ми побудуємо комунізм без Бога". Тим часом вже минуло понад 45 років, а за цей час цей безбожницький комунізм довів там до того, що більшість населення, особливо хліборобського, живе в найскрайнішій нужді. І Сталін і Хрущов зійшли зо своєї життєвої сцени, як ті, що найбільше обвинувачуються за цей трагічний стан, якого ніяк не можна приховати від вільного світу. Не помогли всі попередні фальшиві величання й славлення цих вождів.

Без Бога й Його божественних законів нічого сталого й вартісного нікому збудувати не вдасться.

Закінчуючи цього року 150-ліття з дня народження Т. Шевченка, ми маємо всі підстави взяти якнайсерйозніше його батьківську пораду, в якій він нам наказує:

„Молітесь Богові одному,
Молітесь правді на землі,
А більше на землі нікому
Не поклонітесь!..."

Бог є вічно існуючим, вічно діючим, все і всюди присутнім. Він могучий Творець вселенної, Який все Своїм дивним провидінням, мудрістю й силою утримує. Тільки Він є гідний нашого поклоніння, обожання й послуху. Через Христа і в Христі Ісусі Він хоче завжди бути з нами, коли ми будемо з Ним і покладатимемо наш послух, віру й надію на Нього...

Дбаймо про єдність в нашому народі, не зважаючи на наші політичні та віроісповідні розбіжності. Виховуймо наше дорастаюче покоління в любові та вірності до Бога, свого народу, країн нашого поселення та до кожної ближньої людини. Працюймо з посвятою для добра рідної справи та людського роду.

Щиро вітаємо наш український народ зо всіма тими, що працюють для його добра на релігійній та світській ниві...

За Головну Управу Українського Євангельського Об'єднання в Північній Америці:

Пастор Іван Яцентій,
Президент

Паст. Володимир Боровський,
Секретар Консисторії Української Євангельсько-Реформованої Церкви в Екзилі.

Різдво Христове, РБ 1964.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N. J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Вселенная, веселися . . .

Нема, мабуть, кращого доказу на те, що Різдво Христове — це найбільше, наймиліше й найвеселіше свято у році, як факт, що відзначають це свято в усьому світі, християнському і нехристиянському. До Богослужби, яку за щорічним традиційним звичаєм відправляється опівночі у Вифлеємі, з найбільшою шанобою ставляться як магометани-араби, так і Мойсеєвого віровизнання жиди. В мирно узгіднені дні і години йдуть до Вифлеєму процесії з Ізраїлю і Йорданії — католиків і православних. В різних країнах зобов'язують різні календарі, або — як в Америці — одні парафії чи окремі вірні святкують Різдво за таким, інші за іншим календарним стилем. А втім, усі вони насправді святкують одне й те саме свято, з тими самими почуваннями і тією самою побожністю. І ця різдвяна традиція така давня, така глибока, так увійшла вона в душі і психіку народів, що навіть у совєтському царстві офіційного безбожництва збережено ялинку, дармащо перенесено її на Новий Рік. А в Польщі під комуністичним режимом мільйони населення наче ще яскравіше маніфестують святкування Різдва — по церквах і приватних домах.

Різдво Христове — це вселенне свято, із вселенною символікою появи Спасителя серед найлютішої зими, із зворушливою символікою зорі, що вказувала шлях мудрецям до бідної стайні у Вифлеємі, де народилось Боже Дитятко, яке згодом проповідувало Слово, мудріше за всі філософії світу. Різними мовами світу оспівують ту містерію Різдвяної Ночі, і деякі „мандрівні" колядки вже затратили місце свого первісного походження. Погрожує це й „Щедрикові" Леонтовича, нашій чудесній колядці, яку надають з різних радіостацій, промовчуючи її українську приналежність. Але всі ці різномовні колядки — веселі, радісні, всі вони віддзеркалюють піднесений традиційний „дух Різдва", що огортає в різдвяний період усіх людей. Чи можна краще схопити сенс Різдвяного святкування, як два перші слова - заклик прастарої нашої колядки: „Вселенная, веселися!" . . .

У житті, повному пригнітливих турбот, у світі, що тримається „рівновагою терору", в день Різдва Христового люди щасливі, бо можуть бодай на цей короткий час свят забути про всі смутки і — веселитися. Бо не може бути смутку, коли урочисто проголошується світові: „З нами Бог, розумійте, язици, і покоряйтеся, яко з нами Бог . . ."

95-ий Конґрес

95-ий Конґрес, який зійшовся на свою першу сесію в минулий понеділок 4-го січня, має найбільшу демократичну більшість від часу перемоги Ф. Д. Рузвелта в 1936-му році. На 435 членів Палати Репрезентантів демократи мають 295 мандатів, а республіканці — 140. Подібне відношення сил, більше як 2 : 1, також у Сенаті: на 100 сенаторів демократів є 68, а республіканців тільки 32. Самі цифри не доказували б ще, що теперішній Конґрес є „Конґресом Джансона", бо історія американського парляментаризму дала чимало прикладів на те, який клопіт мали різні президенти з формально однопартійною законодатною більшістю. Корисна для президента Джансона ситуація в 95-му Конґресі головно в тому, що з-поміж 38 конґресових мандатів, що їх здобули демократи коштом республіканців, більшість дісталась саме ліберальним демократам, а втратили їх консервативні республіканці. Таким чином існує логічна підстава для висновку, що в теперішньому Конґресі не матиме практичного застосування американська конґресова традиція, за якою консервативні демократи бльокуються з консервативними республіканцями. Існує логічна підстава для твердження, що президент Джансон зможе без великих труднощів провести в Конґресі закони, на яких йому буде залежати.

Станеться це, мабуть, тим легше, що Л. Б. Джансон відомий із свого хисту маневрувати на терені Конґресу в користь „своїх" законопроєктів. Він завжди проповідував методу „згідливого переконування" проти методи „накидування". Маючи за собою величезний досвід із американською законодатною машиною і знаючи, що збоку заздрих за свій суверенітет законодатців можна зазнати різних несподіванок, Президент напевне не буде ані форсувати своїх законопроєктів без докладної попередньої підготови ґрунту, ані надто довірливо покладатися на аритметичну більшість в обох палатах Конґресу.

По суті, крім залеглого з минулого Конґресу законопроєкту про медичну опіку для старших віком осіб, який тепер має всі вигляди перейти в давній чи трохи зміненій формі, всі інші важливіші законопроєкти, зголошені за життя Джана Ф. Кеннеді, схвалені. У своєму зверненні „Про стан Унії" президент Джансон заповів тільки загально низку законопроєктів, які, йдучи по лінії „Величного суспільства", мали б на увазі піднесення — економічне, здоровне, освітнє, житлове, естетичне. Але загально твердять, що Президент здійснюватиме свою програму спроквола, без радикальних і контроверсійних реформ. Тому припускають, що 95-ий Конґрес буде спокійний і „легкий" у співпраці з Білим Домом.

о. Роман Ганас

НЕЗАБУТНІЙ РІЗДВЯНИЙ ПОДАРУНОК

Зима 1919 - 20 року на Україні була дуже холодна та снігова. По славному поході на Київ уліті 1919 року, ранньою осінню почався відступ нашої Армії на захід. З браку ліків, лікарень, одежі та харчів поширився тиф, який тисячами косив наших вояків.

В початках грудня відділ з двадцяти підстаршин, як залишків розбитої кінної сотні бригади от. Шашкевича, прибув до Кам'янця Подільського для закінчення старшинської школи Дійової Армії УНР. Це були переважно студенти. Вісім походили з Західньої України, а решта були з Києва. Призначено для нас дві кімнати в домі державної літографічної друкарні, де друковано паперові гроші.

Начальником нашого відділу був підхор. Філько Пашківський з Борщева, якого всі ми звикли кликати „Вуйком". Наш „Вуйко" вповні заслужив собі на те, щоб його кликати по-родинному, бо всіми нами сердечно піклувався, і з його великих чорних очей та постійно усміхнених уст пробивалася доброта. Тому ніколи ніхто з нас не спротивлявся зарядженням „Вуйка Філька", хоч вони не раз відносилися до чисто особистих справ. Всі члени нашого відділу свої гроші віддавали „Вуйкові", щоб не прогуляти, і він видавав нам стільки, скільки треба було на наші потреби.

Кам'янець Подільський, як тодішня столиця УНР, терпів не лише від гострих морозів та снігів, — переповнене військами місто не мало опалу, світла, одежі, харчів та ліків, і серед населення ширилися пошесні недуги. У військових, неопалюваних лікарнях лежали хворі на тиф вояки, і холод та сніг вдиралися крізь вибиті шибки до кімнат. В одній тільки жидівській лікарні були деякі ліки, але вона призначена була лише для цивільного населення.

В день св. Николая, тобто 19 грудня, несподівано я перший з нашого відділу дістав високу гарячку. На тілі появилися червоні плями — ознака, що я захворів на плямистий тиф. Це вже був дев'ятий раз, коли я хворів на цю недугу. Від часу, коли УГА перейшла Збруч, до пізньої осени, я щасливо перебув червений і сім разів поворотний тиф, без ніяких ліків та лікарів, лише під опікою товаришів та своїх сестер Славки і Зоні Вітошинських зі Львова, які при нашій сотні сповняли обов'язок медичних сестер. Лежачи на возі на мішках з сіллю, під сонячним промінням, я перейшов усі кризи і залишився живим. Великим добром в часі моєї хвороби було те, що десь наприкінці вересня, коли почалися пожниві дощі і прикро було лежати на возі без накриття, мої добрі товариші дістали в одному фільварку карету з двома засклененими вікнами, в якій, немов у райській лікарні, пересидів та перележав я ще якийсь місяць. Тяжко було з початком листопада залишати ту карету і з слабими силами знову сідати на коня та з рештками розбитої і тифом знищеної сотні подаватися на захід.

Отож, коли знову занедужав я на тиф „Вуйко Філько" та мій друг зі Львова, Роман Флис, завезли мене до військової лікарні, що містилася в колишніх казармах за два кілометри від міста. Там поклали мене на ліжко в негрітій кімнаті, з вікнами забитими дошками. Змучений, при високій гарячці, я заснув, а пробудившись ранком побачив на собі сніг. „Прийдеться загибати!" — промайнула в голові думка. Довго не роздумуючи, рішив повернутися на свою кватиру, до товаришів. Насилу встав з ліжка, одягнувся і, поки ще служба спала, залишив лікарню. Крок за кроком, десь під полудне добився до своєї кватири.

Мої друзі остовпіли, як побачили мене. Треба було щось робити, щоб допомогти мені в хворобі. І тут знову з ласки Бога, з ласки чиїхось молитов, знайшлася для мене „тепла карета", яка врятувала мені життя.

Вечорами заходив часто до нашої квартири полковник Романченко, командант старшинської школи. Він дуже тужив за дружиною і дітьми, які залишилися в Києві, і любив перебувати серед нас, слухати пісень, які ми співали.. Прощаючись з нами пізнім вечером казав: „Люблю вас, хлопці".

Рада в раду порішено просити полковника, чи не поміг би, щоб мене на лікування прийняла жидівська лікарня. Полковник звернувся до найвищих достойників в Міністерстві військових справ і, на їх звернення, адміністрація лікарні згодилася прийняти мене.

Ще того самого вечора я лежав у теплому ліжку, добре нагодований, а що найважливіше дістав ліки, головно сальварсан, яким лікували хворих на тиф. Доглядала мене студентка медицини, яка дуже добре говорила по-німецьки. Довідавшись, що я студент зі Львова, сердечно заопікувалася мною і навіть вистаралась для мене сальварсану на три вколи, тоді як всі інші діставали тільки по одному.

На сьомий день лежання, по тяжких болях голови та високій гарячці, прийшла криза, після чого температура цілком впала, і я, цілковито знесилений, знову поволі почав приходити до себе.

Зближалися свята Різдва Христового 1920 року. Прийшов день 6-го січня. Свят-Вечір. Віджили спомини минулих літ, прокинулась туга за родичами, за рідним селом.

Лежачи на ліжку прибитий тяжкими думками, десь коло другої години з полудня я побачив, як до нашої кімнати ввійшла якась жінка, ніби знайома. Розглянувшись по ліжках, підійшла до мене і відразу: „Христос Рождається, пане Романе! Чи пізнаєте мене?" — „Таж ви пані Марія Кекиш! Що тут робите?" — питаю.

Пані Кекиш, добре знайома моя і моїх родичів, почала розповідати: — „Працюю в Червоному Хресті. Ми рішили на Свят-Вечір відвідати всіх наших хворих вояків у лікарнях і обділити їх скромними дарунками. Мене призначено до жидівської лікарні. На мій запит, чи нема тут хворих вояків, сказали, що є тільки один і подали ваше прізвище".

Вручаючи мені дарунок, пані Кекиш сказала: „Я маю ще щось більше для вас" — і простягнула відтинок з газети. Дріжачими руками взяв я той відтинок. Було то оголошення польського Червоного Хреста, в якому пошукувала мене моя покійна мати.

Пізніше пані Кекиш написала через Червоний Хрест листа до моєї матері, і він щасливо дійшов, про що я довідався аж у 1921 році, коли повернувся додому живий та здоровий

Тисячі таких, як я, не мали того щастя. Їхні тлінні останки залишилися в могилах на Україні, в таборах Тухолі, Терезину, та Німецького Яблонного. На жаль, дехто з наших людей не вміють оцінити терпінь і жертв крови своїх батьків, зложених на вівтарі боротьби за волю України. В ім'я власних амбіцій, розділюють вони народ, ослаблюють його, відбирають надію на поліпшення долі нашого поневоленого рідного краю.

Каже наша народна приповідка: молитва матері ломить гори, минає ріки і моря, та до цілі долітає, бо щиру молитву матері Господь благословляє . . .

Ярослав Курдидик

ПОМИЛКИ АМЕРИКАНСЬКОЇ МОРСЬКОЇ ПОЛІТИКИ

Захід, або точніше НАТО, спинився в дуже невигідному, складному положенні. ЗДА, які ввесь час наполягають на створенні морської фльоти із різнонаціональною залогою, озброєної атомовими ракетами, натрапили в цій спробі на рішучий спротив одного із своїх чільних альянтів, Франції, що є також одним із „наріжних каменів" НАТО. Не погоджуючись підтримувати цього важливого стратегічного проєкту, Франція не без слушности закидає ЗДА, що вони, мовляв, не зуміли справитися в останніх двадцятьох роках не лише із загрозою комунізму, що залягає маривом над цілим світом, але, що гірше, не зуміли стримати комуністичного просочування навіть у невральгічно - стратегічні точки американської морської політики. Яким чином ми можемо розраховувати на те, що ЗДА будуть боронити Европу проти загрози комуністичного заливу, — запитують чільні французькі коментатори, — коли вони не поважилися досі навіть на якусь ширшу акцію, яка пригадала б світові, що морська американська потуга має змогу вдержувати баланс у всесвітній міжокеанській контролі.

І справді, коли глибше призадуматися, то виглядає це як парадокс, що ЗДА, які мають під сучасну пору на морях наймогутнішу і найсучаснішу „армаду", не дали досі ради із малими, але стратегічно важливими островами — Кубою, Кіпром і Занзібаром. І хоч лежать ці три острови у протилежних кінцях світу, кожний із них має свою вітальну сферу засягу. Ось, для прикладу, на Кубі ЗДА сприяли поваленню диктатора правого напрямку і допомогли закріпитися Кастрові, створивши ситуацію, яка загрожує тепер цілому американському континентові.

На Кіпрі, де ЗДА старалися поєднати греків і турків з тим, щоб атмосферу заприязнення перенести також до Греції і Туреччини, усуваючи цим комуністичний натиск на це крило НАТО, — успіху в цьому задумі не осягнено. Хоч, правда, положення на Кіпрі дещо злагідніло, політичні обсерватори твердять, що „стан морально - політичного потенціялу" в суті речі погіршився, бо тепер на Кіпрі вся контроля зосередилася в руках грецької екстремістичної течії, і турецька меншина ремствує, що Туреччина не обороняє її прав так, як слід, а прислухується до того, що їй диктують союзники з НАТО. В самій Туреччині грецьку меншину почали знову так пригнічувати, що Греція кожної хвилини готова збройно стати в обороні своїх компатріотів.

Для ЗДА Кіпр важливий особливо тим, що на ньому мають американці радієві та радарові інсталяції великої стратегічної вартости. Коли напруження між грецькою більшістю і турецькою меншістю на тому острові зросте, а з архиєпископом Макаріосом трапиться якесь нещастя, то чергові вибори можуть дати там перевагу місцевим комуністам, внаслідок чого вирішна роля НАТО на Середземному морі буде припечатана.

Третя американська невдача була на Занзібарі. Властиво цей острів не мав для ЗДА ніякого стратегічного значення, аж поки там не заінстальовано величезної розвідчої стації, що мала слідкувати за летами сателітів не так своїх, як ворожих. Уряд „народної республіки" Танзанії зажадав усунути ту стацію, і тепер на її місці мають большевики збудувати свою власну.

Американські мілітарні коментатори твердять не без слушности, що Занзібар, який перед приходом там до влади комуністів мав правий, прозахідній уряд, треба було американцям обсадити і зробити з нього „африканську Формозу", що контролювала б ціле узбережжя Західньої Африки.

Те, що відбувається тепер у Конґо, можна уважати за логічний наслідок американської нерішености, яка дала час та змогу закріпитися в тій країні комуністам. Є вже повністю підтверджені вістки, що, крім Арабської Об'єднаної Республіки, Альжиру, Гани і Малі, які заявили одверто свою повну підтримку комуністичним бунтарям в Конґо, ще дванадцять новопосталих держав в Африці безпосередньо або посередньо допомагають цим збунтованим дикунам.

Останнім часом, як стверджують деякі коментатори, в Індійському океані кораблі американської фльотилії користуються портами Республіки Південної Африки, бо це єдина держава в Африці, яка має не лише найкраще технічно розбудовані порти, як Смиттавн, Кейптавн і Дурбан, але й поставила у себе комуністичну партію поза законом. ЗДА свідомі того, що збоку африканського бльоку їм можуть закинути, що вони закріплюють приязнь із державою з відомим у ній поділом рас („апартайт"). Але з останніх виступів представників багатьох африканських новопосталих держав виходить, що Америці, не зважаючи на її постійну матеріяльну допомогу цим державам, важко буде знайти поміж ними правдивих союзників - антикомуністів.

Суезький канал контролює Єгипет, одна з прокомуністичних держав - поплентачів, і, на випадок війни, цей канал напевно буде „закоркований". Отже, ЗДА, як виходить, приготовляють собі окружну дорогу довкола Кейптавну.

З історичного минулого знаємо, що в морській політиці дипломатичні потягнення мали тільки тоді успіх, коли за ними стояла сильна морська фльота. Докази на це маємо з історії старовинної Греції, Еспанії та Англії. Тепер прийшла черга на Америку.

Західня Німеччина виявляє найвищий відсоток автомобільних катастроф. За дев'ять перших місяців 1964 року згинуло в Західній Німеччині на шляхах 11 599 осіб. Автомобільних катастроф у Західній Німеччині й 25% катастроф ЗДА, хоч в ЗДА є десятикратно більше автомобілів.

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

У справі знищення УАПЦ в Україні

У зв'язку із 30-ми роковинами знищення УАПЦ в Україні в 1934 році чи зроблено щось для відзначення цієї дати, трагічної для всього українського народу? Чи зроблено щось, щоб устійнити хоч дати смерти Єпископів-Мучеників, де їх похоронено?

Це все можна зробити, коли вислати протести до всіх Церков і визначних церковних діячів із поданим списком Єпископату УАПЦ. Також ми, громадяни ЗДА і Канади, можемо звернутися до Американського і Канадійського **Червоного Хреста**, ця організація напевно вишле розшук до Міжнародного Червоного Хреста, а той — до московського. Очевидно, зробити це повинна Церква, бо одна особа тут нічого не вдіє.

Також треба вислати протест до Світової Ради Церков проти членства в тій Раді Московської Церкви, руки якої обагрені кров'ю наших Мучеників - Єпископів.

Цю справу треба порушити негайно, бо тепер оця „коекзистенція" і „культурний обмін" багатьом людям очі засліпили, а за нашу знищену Церкву ніде не споминають.

П. Тищенко, Канада

В імені богословів і отців Української Папської Колеґії св. Йосафата в Римі складаємо сердечну подяку за висилку „Свободи". З приємністю читаємо друковані в ній статті і просимо далі пересилати нам Вашу газету.

З нагоди Різдва Христового, в день найбільшої радости, просимо прийняти від нас щиросердечні побажання веселих свят і щасливого Нового Року.

Провід Читальні

З НАШИХ БУДНІВ

Свят-вечір в екзилі

Вечерю почали колядою „Бог Предвічний", а потім усе йшло за традицією, як звичай велів: були традиційна риба і горілка, далі борщ, голубці, вареники, кутя і традиційна вже телевізія. Саме на цьому пункті дійшло до різноголосся в сім'ї: батько-дивізійник і дідо-усусус були за те, щоб відібрати голос телевізорові, а пустити в рух патефона з колядками й щедрівками. Молодша ж ґенерація, значить мама з дочками, обстоювали за телебаченням.

— Цього року три дні свят при купі, — говорила мама, — ще маєте час наколядуватись, а таких чудових програм, як на Свят-Вечір, немає в цілому році! Зараз, наприклад, буде доктор Кілдер. . .

Але наші комбатанти не мали охоти ждати на появу доктора Кілдера. Забрали патефона з платівками і пляшку з горілкою та й пішли в підпілля — до кімнатки діда-усусуса. А там пустили „шафу" на повний хід, щоб знав цілий давнтавн і вся Вселенна, що — „Нова рада стала" . . . за новим стилем.

Але й там не встереглися від напасти! Через пару хвилин постукала мама до їх підпільного сховку:

— Чи ви, люди, п'яні чи з розуму зійшли? . . Стишіть цього патефона, нехай так не верещить, бо ще, чого доброго, сусіди поліцію заалярмують!

Ще вона того не сказала, як дзенькнув дзвінок при входових дверях, і за дверями почувся голос пані Джонс, сусідки з першого поверху.

— Ну! Чи я тобі не казала? — заломила мама руки. — Ось ти побачиш — зараз буде авантюра!

Уявіть собі — до авантюри не дійшло! Навпаки, сусідка-американка, старша вже й поважна пані, дуже вибачалась, що турбує їх у таку пізню пору, але вона цікава знати, на котрому руслі йде ця телевізійна програма, що на ній якісь знамениті співаки так прекрасно колядують? . .

— Це не програма, а наші, українські колядки з платівок, — пояснила мама вся в рум'янцях, і бистро дала знак татові, щоб таскав патефона назад до сальону. — Якщо вас цікавлять наші коляди, то просимо, заходьте, будьте нашими гостями. . .

— Ох, яка я вдячна вам! — зраділа старша пані. — А чи можу попросити сюди й свого чоловіка? . . Він спеціяльно цікавиться колядками слов'янських народів!

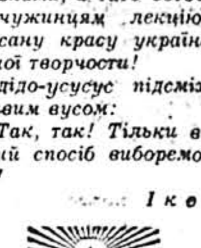
— Дуже просимо! Будь ласка!

У хаті все пішло ходором. . . Телевізорові відібрали голос, молода ґенерація з парадою перенесла патефона до сальону, мама вибирали платівки з щонайкращими колядками й щедрівками, а тато готовєся дати чужинцям лекцію про неописану красу української пісенної творчости!

А дідо-усусус підсміхався під сивим вусом:

— Так, так! Тільки в підпільний спосіб виборемо Україну!

Ікер.

РІЗДВО

Свят-Вечір . . . Сумерек.
Сніги біліють
У срібній млі, в мовчазнім сні
В хатах далеко, тихі світла
І мріє ліс у далині.

Різдво. Десь звук коляд
озветься,
Майне звізда сяйвом дуги,
І знов врочисто біло, тихо
Як чар, як тайна — довкруги.

Різдвяна ніч . . . І зорі, зорі,
Аж злотий шлях від них веде
А ним з небес Дитятко Боже
Тихесенько на землю йде . . .

Остап Грицай

Клим Ярославський

РІЗДВО З МАНДРІВНИМ ТЕАТРОМ У КОРОПЦІ НАД ДНІСТРОМ

(Спогад)

Слова пісеньки „сьогодні тут, а завтра там" може найкраще можна примінити до долі мандрівного театру.

Приїжджаєш бувало на пару днів до якоїсь місцевости, зустрінешся із своїми знайомими, друзями і тоді саме, коли хочеш бути з ними якнайдовше, приходиться з болем у серці прощатися з ними та подаватися в дальші мандри.

Особливо якнайдовше хотілось бути в Бучачі, де брат мій учителював у василіянській гімназії. Розстання з ним було тим прикріше, що якраз воно припало на декілька днів перед Різдвом. Не було ради, треба було їхати до недалекого Золотого Потока.

Не дивлячися на щирі запрошення виїзд до Коропця над Дністром назначено якраз у сам Свят-Вечір.

Баґаж, складані декорації і бутафорське „рапапуття" розділено на четверо саней; на кожні сани призначено по шість осіб.

Все було на поготові. Вирішено піти до ресторану на оселедця і гарячий чай з румом, щоб принаймні частинно озброїтись проти морозу в дорозі.

Десь біля третьої по полудні сніг перестав падати і за хвилину всі вже сиділи в санях. Рушила валка і всі як на один знак перехрестилися.

Не минуло п'ять хвилин, як ми опинились на безмежному білому просторі, крізь який треба було посуватись наче човнами по широкому океані. Вже тут і там долітали до нас звуки коляд, як ми опинились у читальні, де на нас ждали місцеві господарі, в яких актори мали бути на кватирі.

Якось так склалося, що Пінот - Рудакевич залишився без кватири, тому мені — як адміністраторові — випадало відступити йому свою кватиру, а сам вирішив перебути до рана в театральній залі, що мені доводилось не вперше.

У моменті біля мене опинився мій побратим, вернувшись вже з дороги до призначеної йому кватири, не хотів мене самого залишити як оту сироту і вирішив перебути зо мною ніч в залі.

Це був мій вірний друг Т. З., який у хвилині, в якій пишу ці рядки, напевно там на рідних землях згадує мене, згадує отой Свят-Вечір у Коропці.

Коропець розколядувався на добре.

— Ну щож, Славку, може і ми засядем до Свят-Вечері?

— Не зла думка, Тадю! — ось тобі пару дрібних, перейди дорогу і там щось купиш, а я за цей час трохи „підгайцую", щоб нам було приємніше празникувати.

Ще вогонь добре не охопив мокрих полін, як мій Тадьо приніс „яствія і питія", що складалося із двох оселедців, хліба - „ґрагама" і маленької „чистої".

Побажали собі „Веселих Сьвят", як односельчани пригадали собі своїх „старенькик" у рідному Тернополі, спожили божі дари та без коляди стулили очі до сну, сидячи при великій печі, що невдоволено шипіла, наче не мирилась з тим, що кормимо її мокрими полінами.

Може й були б спали до якої восьмої якщо б не збудили мене болі шлунка а мойого побратима мої стогони і біль голови від зачадіння.

Якось домучив дорана і в осьмій годині рано, ескортований Тадьом, був я вже в канцелярії д-ра О.

Сьогодні, з перспективи більш як одної третини сторіччя, приходжу до висновку, що не так ота сажа чи магнезія усмирили мої болі, а більш може чисто психологічний елемент, бо перш за все молодий, ввічливий, погідної вдачі лікар „взяв" мене своїм підходом до пацієнта.

Щоправда, болі наче б рукою віднято, але вечером, на приходстві, куди запрошено цілу акторську братію (після вистави) на свята, мені, як хорому, не вільно було рушити ніякої страви, за тим стежив д-р О., що сидів якраз напроти мене.

Мою муку при щедро заставленому столі всякою всячиною легко собі уявити,

Та на тому не кінець.

Після вечері моє з'єднання думками з рідною хатою, — моїми батьками і ріднею, перервали чудово виконані наші коляди в радіо, після чого чую таке:

„Мєйсце побиту сьціґанеґо пшез поліцєн Ярослава Климовскеґо, курієра вивротовей орґанізації українскей, укривайонцеґосє в єдним з україньскіх вендровних театруф — зґлашаць на найблізшим Постерунку Поліції Паньствовей".

Вже почав я відчувати „гусячу шкіру", як раптом полекшу у віддиху зробив мені легкий сміх „в етері".

Показалось, що цю знамениту авдицію при акомпаніяменті мініятюрної тамборіновоі оркестри надавано з кухні о. Б., виконавцями якої були сестри і брати о. пароха та д-р О., якого „Тихий Дністер" ми згодом включили в програму нашого „Пестрого Вечора".

На другий день вечором в самім „соломковім" чаю без цукру я мав ще чимало турбот із місцями на залі.

На нумерованих, призначених на десять осіб лавках засіло лиш вісім коропецьких ґаздів і ні одна особа не могла більше там втиснутись. Виявилось, що місце ще на дві особи забирали фалди ґаздівських кожухів, але вони їх на моє прохання зняли із себе, десятьом особам було навіть дуже вигідно сидіти і подивляти „артистів зі Львова" та репертуар, який їм припадав до серця — „Отаман Хмара", „Наталка Полтавка", „Жайворонок" і згаданий в горі „Пестрий Вечір".

Частенько ми згадували оце затишшя над Дністром, де зазнали стільки прихильного до нас відношення та виявів дійсної української гостинности.

Згодом мешкаючи у Львові д-р О. став не тільки моїм ближчим знайомим, але й домашнім лікарем.

Багато води переплило в Дністрі з того часу, не менше і в Гудсоні, над яким нераз проходжується в товаристві своєї дружини і доні д-р О. При припадкових зустрічах пригадуємо собі „Тихий Дністер на хвилях вод, що без турбот" і т. д., пригадуємо собі Львів, театр, театральне касино, чудово обладнаний Літ.-Мистецький Клюб у Львові з його камерною сценкою і взагалі культурне життя нашого Львова. З о. Б. не мав я щастя так часто бачитись. Він бо виїхав ще перед другою світовою війною до Америки. Та раз бачився у Філядельфії, при якій то нагоді пригадали Коропець над Дністром, Різдво із мандрівним театром на приходстві, незабутню радіопрограму.

— Чи побачимо, отче, ще наш Дністер? За ним моя найбільша туга приходить саме в час Різдва Христового.

СВОБОДА SVOBODA
Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25.—Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.

Передплата: На рік — $12.00; на пів року $6.25; на три місяці $3.25. — В Джерзі Сіті і закордоном: — На рік $14.00; на пів року $7.50; на три місяці $4.00. — Для членів УН-Союзу, чоловіків і жінок — 65 центів місячно. — За кожну зміну адреси платиться 10 центів. Чеки і money orders виставляти на: "Svoboda".

УСЯ ЦЬОГОРІЧНА КОЛЯДА НА ХАРИТАТИВНУ АКЦІЮ ЗУАДК!

Пожертви висилати: UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE 5020 OLD YORK ROAD PHILADELPHIA, Pa. 19141

Оксана Керч

РІЗДВО В АРГЕНТИНІ

Різдво Христове, особливо наше, за старим стилем, припадає в столиці Аргентини, Буенос Айресі на один із найгарячіших місяців, коли температура доходить до 38 ступенів за Цельсієм. Не звертаючи уваги на спеку, рухливі аргентинці вже за місяць до Різдва готуються до свят, прикрашають крамничні вітрини та цілі вулиці блискучими гірляндами, розетами та дзвіночками, а бригади мистців-малярів та різьбарів встановлюють на людних вулицях таких, як Майпу, Корієнтес на пішоходах цілі сцени з біблійного життя та з казок тисячі й одної ночі. Ці сцени з фігурами із пап'є-маше на тлі мистецьких декорацій притягають увагу не лише дітвори, але й дорослих. Стільки в них краси й фантазії!

Між тими прикрасами крутиться святкова публіка, що, як і в Америці, викуповує для дітей різдвяні дарунки, а дають їх дітям не під ялинкою, а другого дня свят приносять три королі (реєс). Саме святкування Різдва триває дуже коротенько. Всього один вечір. До полудня ще йде жвава торгівля й праця, а тільки вечері засідає родина до святкової вечері, яка від звичайної різниться обов'язковим півнем. Його приготовляють, як і інші м'ясні страви в Південній Америці, з великою кількістю часнику, перцю, петрушки та помідорів. До нього подають риж або смажену картоплю та салату. При цьому п'ють вино з водою. На десерт — пан дульсе — солодка булка з марципаном та овочева салата і шампан.

Святковий стіл прикрашує ялинка, зроблена з пір'я і помальована на зелено. Аргентинці, що живуть на передмістях і майть в городі ялинку, прикрашують її електричними лямпочками та голівкою янгола на верашку. Ялинки ростуть лише в південній частині країни і досить довго, так що ніхто не дозволяє собі їх зрубувати.

Тому, що і ввечері стоїть велика спека, вечерю споживають часто на т. зв. патіо у дворі під покривалом винограду або просто неба. Попоївши та випивши, співають німецьку колядку „Штілє Нахт" і своїх аргентинських пісень, переважно танга з патріотичним, релігійним та любовним змістом. Пізно в ніч линуть звуки мелодійного танга з розпсчених камінних патіо на зміну з музикою з патефонних платівок, під які молодь танцює. Коли молодь перестає танцювати, старші співають, переважно одна жінка або хужчина невтомно, ажж до білого ранку.

Першого дня свят харчові крамниці відкриті і можна все свіже купити, зате в місті не видно вже святкового настрою.

Коли ми приїхали до Аргентини, тоді президентом був Хуан Перон. Його дружина Евіта, щоб приєднати свосму чоловікові прихильність народу, роздавала на поштових урядах „пан дульсе" і пляшку вина для кожної родини, а дітям забавки та одяг. В день Різдва можна було бачити під поштовими урядами черги, в яких жінки з дітьми або й самі діти вистоювали довгі години на спеці. Після того, обвантажені клунками, несли їх щасливі до своїх хат на окраїнах міста. Пізніше у виборах оці „дескамісадос", чи по-нашому безсорочники, були вірними виборцями свого президента і його дружини Евіти, яку по її смерті нарекли святою. Найголосніші співи й найвеселіші вечори відбувалися по ліпланках безчисленних „віжа мізерія", по шатрах та домиках, споруджених з коробок від овочів та картопи, дверима до яких служить порізана в тоненькі пасочки церата. Слід зазначити, що в тих халабудах навіть без кухні (страву варять надворі на вогнищі), добово стоїть гарне радіо „комбінадо", патефон і обов'язкова гітара.

Різдвяні свята наших земляків, старих еміґрантів, різняться від свят родовитих аргентинців, хоч загальна культура та інші звичаї об'єднують усі етнічні групи, в тому числі і нашу. Наші земляки, де б не жили, стараються жити гуртом, мають свої церкви і народні доми. В тих „Просвітах" чи „Відродженнях" рухливі жіночі секції справляють кожного року свячене й Свят-Вечір.

На Свят-Вечір до залі доміки вносять ялинку з пір'я або з кипарисів, прикрашують її свічками, горіхами, забавками й ланцюжками, яблуками й цукерками. Вкочують бочку з пивом, скрині з вином та содою. На патіо парус борщ з квасолею, печуться голубці в помідоровій підливі та оливі, ліпляться вареники і стоїть в затінку заложена льдом кутя. Молодь готує якусь різдвяну сценку, хор пригадує колядки, на почесне місце саджають місцевого отця пароха та знатніших громадян. Голова „Просвіти" чи „Відродження" з мисокою куті в руках згадує рідний край, рідних і бажає зібраним так, як голова родини в Україні. Після того за довгими столами наші земляки, весело співаючи, проводять вечір. Співи переплітаються танцями, музикою з платівок чи своєї мандолінової або джазової оркестри. При тій нагоді збирають гроші на патріотичні цілі, визвольний фронт, видання якоїсь вартісної книжки, на інвалідів, будову нової церкви чи домівки, на пресовий фонд.

Білим ранком, що приходить раптом після темної парної ночі, яка витискає з тіла безліч поту, всі в радісному настрої вертаються додому, щоб поспіти до церкви, часто не зімкнувши й очей. Другого дня тільки гостяться по власних домах.

Слід пригадати, що кутя в Аргентині це не абиякий осяг. Пшеницю не так уже легко дістати, її треба комусь замовляти в млині, мак треба спровадити аж з Парагваю, де його сіють наші поселенці, а один лише мед доставляють наші таки пасічники, які по своїх яблуневих садах мають вулики. Аргентинський мед не гречаний, бо гречку культивують тільки в Парагваї, і не гірський, бо до гір далеко, а сказати б будяковий — з будяків, які ростуть в Арґентині великими й запашними квітами. Наші пасічники виробляють і смачні медові вина та питний мед, чим збагачують різдвяне меню.

ДІЯЛОГ

Український тижневик „Вільна Думка", що появляється в Сіднеї, Австралія, надрукував у ч. з 22 листопада 1964 р. статтю, підписану „Орп." п.н. „Діялог". Подаємо її в скороченні:

„Діялоги тепер модні. Наш „друг Богдан хоче вести діялог, чи пак дискусію із совєтською українською пресою. У доцільності й можливості такої дискусії можна сумніватися (ми самі сумніваємося), але сама ідея розмови еміґрації з Україною, без сумніву, шляхетна й конечна. Бо що найгірше могло б статися для нас, як для політичної еміґрації — це взагалі втратити духовий контакт із Батьківщиною, перестати нею цікавитися, чи цікавитись лише власним подвір'ячком...

Ми самі, все таки, волісмо вести наш діялог з Україною в скромній, приватній, людській площині, без посередництва казьонної преси й „Украинских Обществ Дружбы и Культурной Связи". І коли недавно в нас трапилася нагода поговорити з новоприбулою еміґранткою з України (через Польщу), нашою доброю знайомою, ми дуже радо скористалися з цієї нагоди.

Перше враження — сумне. Наша знайома, виснажена „щасливим життям", постаріла, очі померкли, обличчя в зморшках...

Перша частина розмови — жалобна. Все лише питання: А як той чи той, близький наш, друг чи знайомий помер, коли і де — на Сибіру чи вдома? Наша приятелька розказує просто, спокійно, без сліз. Лише коли згадала страшні роки 1947-49, роки ліквідації підпільників, про голі, понівечені трупи „наших хлопців", про знущання над їхніми батьками й близькими — не витримала, заплакала.

— А за Хрущова легше було? — питаємо.

—Легше, терор поменшав, нема вже масових вивозів. Але арешти й поліційні тортури далі є, лише не масові, а індивідуальні.

— А русифікація?

— Русифікація така сама як була. От, раніше у Львові було більше чути українську мову, а тепер — хіба на передмістях. У центрі розпоношились „старші брати". Навіть селянки на базарі намагаються говорити російською мовою. І серед студентів - галичан дехто розмовляє вже по-російськи.

— А яка господарська ситуація?

— Ситуація дуже погана, особливо на селі. Живуть колгоспники лише з присадибних господарств, хліб купують у місті, стоять за ним у чергах. Недавно у поблизьких містечку повісився арештований колгоспник, арештували його за „крадіж" 35 кілограмів жита з колгоспного лану. Серо одверто нарікає, не боїться так, як інтеліґенція, просить у Бога війни, „щоб хоч від бомби загинути" аби позбутися большевиків.

— А в місті як?

— У місті нічого з харчів не можна купити, крім гливкого хліба, та й за ним треба стояти в черзі годинами. Та ще можна купити молоко і яйця. Недавно моя своячка Оля їхала до Москви, то спитала маленької доні: „А що тобі привезти?" А доня каже: „Привези, мамцю, білого хліба".

— Чи є ще рух спротиву в Україні?

— Кажуть, що спротив тепер сильніший у Києві, ніж у Львові. Особливо серед молоді, студентів, поширюється спротив русифікації, колоніялізмові московського „старшого брата". Довоєнні твори Каценка, старі книжки „Вістника" читаються в конспірації, як революційна література. Молодь не боїться вже так, як за Сталіна. Ось недавно в Києві свято Лесі Українки, заборонене владою, відбулося „нелеґально" в місцевому парку. А коли КГБ-істи арештували організаторів свята, то студенти демонстрували доти, доки арештованих не випустили.

— А як Церкв?

— По селах у Галичині є православні церкви з священиками — галичанами (лише вища ієрархія наслана з Росії). Селяни ходять до тих церков дуже набожно, кажуть, що священики „наші — лиш примушені". А в містах є нелеґальні українські католицькі Богослужби в приватних хатах. Правлять священики, що повернулися з заслання. Але їх нераз викликають у КГБ і погрожують новим засланням.

— Чи знають там про нашу еміґрацію?

— Знають і багато говорять про неї, багато сподіваються. Як я виїжджала, до мене приходили десятки людей, особливо молодих і просили: „Перекажіть там нашій еміґрації про нас. Перекажіть молоді, щоб не забувала про Україну". А тепер я приїхала сюди, пробую говорити з цією молоддю, а вона просто — не цікавиться"...

У столиці Пакістану Карачі прийшло після проголошення перемоги президента Аюба Хана до демонстрацій його прихильників і противників, при чому у вуличних бійках та зударах з поліцією згинули 23 особи.

ХРОНІКА „СОЮЗІВКИ"

5 грудня 1964 р. — відбулося прийняття з нагоди 25-ліття подружжя інж. А. Осадци; на товариському бенкеті була родина і запрошені гості.

24 грудня — Святкова Вечеря для гостей, які відзначали Різдво за латинським календарем; було подано 12 традиційних страв.

26 грудня — висвітлювання голивудського фільму для гостей, які перебували на відпочинку.

31 грудня 1964 р. — Зустріч Нового Року. У їдальні відбувся Новорічний бенкет, після якого у великій залі — забава і урочиста зустріч Новорічча. Під час забави була художня програма, виконана силами Танцювальної Групи з Гемстеду, Н. И., під керівництвом проф. Романа Петрини: танці й пісні; конферансьє Орест Цяпка. Забава відбувалася у п'ятницю й суботу. У неділю відправив Богослуження о. Любомир Гузар. По Службі Божій діти, які попереднього дня, бавилися снігом, їздили на саночках та малі, як сказав хлопчик панства Н. — „справжній рай".

З Постанов Відділу УККА в Ню Йорку

Відділ УККА в Ню Йорку на останній нараді постановив відзначити традиційне Свято Державности й Соборности України 31-го січня 1965 р. Молодечі українські організації на терені великого Ню Йорку урочисто відзначать героїчні події під Крутами Академією, що відбудеться 8-го лютого. Докладніші відомості будуть оголошені згодом.

Концертом колядок та балем „Думка" розпочне в Ню Йорку Новорічний карнавал

Ню Йорк. — Правління хору „Думка" в Ню Йорку, дотримуючись щорічної традиції, влаштовує в суботу 9-го січня у Великій Балевій залі Ню Йорк Гілтон, біля Ракефеллер Центру, при Америка евеню та 53-54 вулицях Зустріч Нового Року. Програма розпочнеться о 9 г. вечора концертом колядок, що закінчиться о 9:45. Від 10 г. до 3 г. — баль, під звуки оркестри „Амор", диригент І. Раковський. У програмі, виконаній артистично М. Левицьким, зазначено, що побажаний вечірній стрій. Щорічні новорічні балі „Думки", пов'язані з концертовою частиною, втішаються найбільшою увагою українців метрополії.

†

З глибоким смутком повідомляємо, що дня 25-го листопада 1964 року по короткій недузі помер в Бориславі, Україна, наш БРАТ і ВУЙКО

бл. п.
СТЕПАН БРОШНІВСЬКИЙ

Похорони відбулись 28-го листопада 1964 року на місцевому кладовищі.

ТЕОДОСІЯ СТОЦЬКА — сестра в Шикаго
ЕВСТАХІЯ ТАРАТУЦЬКА
ЯДВІГА ЧЕРЕВКО
СТЕПАНІЯ КОБИЛЕЦЬКА
ҐІЗЕЛЯ КОЦІБАЛА — сестрінки
ОЛЬГА КЛЮСІК в Польщі
ОНУФРІЙ та ЕВСТАХІЙ — браті в Україні

В П'ЯТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
бл. п. Романа Савицького
б. директора УМІ
буде відслужена
в неділю, 10-го січня 1965 р.
о годині 12-ій дня
ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА
в шкільній каплиці
СВ. ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ в НЮАРКУ, Н. Дж.
на яку запрошуємо Учнів УМІ, їх Батьків і все наше Громадянство.
УЧИТЕЛІ УМІ в НЮАРКУ

В П'ЯТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
бл. п. Романа Савицького
будуть відслужені
ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ
у вівторок, 12-го січня ц. р.
в ЦЕРКВАХ:
СВ. АНДРЕЯ, 427 Пайн, Савт Філядельфія
о год. 8-ій рано
СВ. О. МИКОЛАЯ, Торонто, Канада
о год. 7-ій рано
про що повідомляє
РІДНЯ

Актуалізується справа створення Комітету Поневолених Націй

Бостон, Масс. — (ощ-ук) Конгресмен Джон В. МекКормек з Массачусетс, спікер Палати Репрезентантів, поновно заявився за створення спеціяльного комітету для поневолених націй в Палаті Репрезентантів і сам голосуватиме за резолюцію конгр. Флада. Це заявив конгресмен МекКормек представникам Відділу УККА в Бостоні під час їхніх відвідин 18-го грудня 1964 року.

В 15-ти хвилинній розмові, С. Бойчук, голова Відділу УККА, і О. Щудлюк, референт зовнішніх зв'язків, з'ясували спікерові, що саме тепер є найбільша потреба існування такого окремого комітету, який займався б всіма поневоленими націями, а не лише сателітами. Потребу окремого комітету для поневолених націй не може заступити, наприклад, підкомісія комітету закордонних справ Палати Репрезентантів, бо засяги праці підкомісії є обмежені до сателітних держав.

Вкінці, конгр. МекКормек, який є добре обзнайомлений з справами поневолених націй, заявив, що він голосуватиме за резолюцію Флада, коли буде зголошена від Комітету Правил до цілої Палати.

Наразі, однаке, треба робити дальші заходи через наших конгресменів, щоб вони вплинули на Комісію Правил, щоб вона прискорила розгляд дання резолюції Флада.

Попередньо подібну розмову відбуто з адміністраційним асистентом перешкодженого конг. Том. П. О'Ніла (Масс.), який є членом Комітету Правил. Конг. О'Ніл заявився вже давніше листовно за створення окремого комітету. Тепер в телефонічній розмові сказав, що поробить всі заходи, щоб включити резолюцію Флада на денний порядок засідань Комісії правил.

6-тиденна битва в Південному В'єтнамі виявила силу комуністів

Сайгон. — Ввесь минулий тиждень, від понеділка 28 грудня до суботи 2 січня ц. р. включно, йшла завзята битва між державним військом і комуністичними партизанами за містечко Бінг Джія, засноване і замешкале католицькими втікачами з Північного В'єтнаму. Це був перший за весь кількарічну історію комуністичної партизанки в Південному В'єтнамі випадок, коли комуністичні партизани впродовж кількох днів і ночей атакували великими силами і не знікали нічию в джунглії, а боронили свого терену. Партизанські війська чисельно переважали над державним військом - в'єтнамським військом. Державне військо втратило понад 120 вбитими і понад 200 раненими, а коло 185 дальших вояків „пропали" себто дістались в полон до партизанів і напевне скріпилять собою їхні ряди. Також американські втрати дуже поважні: партизани збили три гелікоптери, убили 4ох американців і кількох поранили. Остаточно містечко залишилось в руках державного війська, але американські кореспонденти характеризують ту битву, як велику поразку південно - в'єтнамського війська і американських допоміжних сил, себто летунства.

Уряд президента Джансона керується економічною теорією Кейнса

Вашингтон. — Звернення президента Джансона до американського народу про Стан Унії знов пригадало економістам і фінансистам теорію англійського економіста лорда Джана Мейнерда Кейнса, який в окремому листі до президента Ф. Д. Рузвелта в 1938 році дораджував американському президентові втримувати добрі взаємини з бизнесменами, довір'я яких є конче потрібне для правильного розвитку економіки. Лорд Кейнс хоче зробити систему капіталізму такою, гнучкою, щоб вона могла перемогти комунізм. Він дораджує урядам користуватися дефіцитовими бюджетами, щоб скріплювати економіку. Зменшення податків також має служити цій самій цілі. Цими засобами користувався і президент Джан Ф. Кеннеді, а тепер таку саму економічну політику продовжує президент Джансон. Американські прихильники теорії Кейнса навіть не є вдоволені з того що президент Джансон вповні не старається здійснювати таку економічну політику, яку рекомендував англійський економіст. Президент Джансон у своїй цьогорічній промові знов таки діяв згідно з теоріями англійського економіста бо має зменшувати податки і одночасно збільшувати видатки федерального уряду.

Слава Стецько — редактор „Юкрейніен Ревю" та „АБН Кореспонденц" на відвідинах у ЗДА

24 грудня 1964 р. відвідала Головну Канцелярію Українського Народного Союзу і редакцію „Свободи" п-і Слава Стецько, в товаристві д-ра Галамая — редактора „Вісника" ООЧСУ і мгр. Євгена Гановського — представника ЦУСУМ. П-і Слава Стецько, дружина голови Антибольшевицького Бльоку Народів п. Ярослава Стецька, є редактором „Юкрейніен Рівю" і АБН Кореспонденц" англійською та німецькою мовами. Вона із супроводом мала розмову з екзекутивними урядовцями УНСоюзу та редакторами „Свободи". Перед прибуттям до ЗДА Слава Стецько була в складі тричленної делеґації від Центрального Комітету Антибольшевицького Бльоку Народів на Світовій 10-ій антикомуністичній конференції в Тайпею на Формозі-Тайвані. У тій конференції Антикомуністичної Ліги Народів Азії — АПАКЛ брали участь представники 21 країн членів-націй, у тому числі проф. Лев Добрянський із ЗДА, як голова Комітету Поневолених Націй, та кол. віце-президент ЗДА Роберт Ніксон. Головну промову на конференції виголосив Президент уряду вільного Китаю Чіянг Кай-шек. На тій конференції п-і Слава Стецько склала письмову заяву в справі визвольної боротьби поневолених націй, жваво коментовану учасниками конференції та пресою. На конференції, між іншими справами, були прийняті резолюції, від АБН, у яких засуджується російський імперіялізм і комунізм та стверджується право всіх народів земної кулі на свої незалежні вільні держави. Так само засуджено й червоний імперіялістичний Китай. Декілька разів під час дебат над проєктом резолюцій, проти яких виступав НТС, брала слово Слава Стецько, заявивши, зокрема, НТС-івцям, що Україна вже давно перевела свій плебісцит кров'ю і тому ставити під сумнів, чи українська нація бажає власної держави — означає дискримінувати Україну. Учасникам конференції АПАКЛ були показані маневри військ, летунства і морської фльоти вільного Китаю. Після закінчення конференції на Формозі п-і Слава Стецько відлетіла на запрошення Фрі Ейзя Асосієйшен до Японії, в Токіо, голова ЦК АБН Ярослав Стецько — до Манілі, а потім до Австралії, де третій член делеґації АБН, проф. Л. Катона, угрець, залишився на Формозі, як голова Місії АБН у Тайпею. У Токіо п-і Слава Стецько виголосила 3 грудня 1964 р. доповідь англійською мовою для японської публіки та виступала в Токійському університеті із відповідною промовою. З Японії вона прибула до ЗДА, де й перебуває під сучасну пору, полагоджуючи справи АБН у цій країні.

Виставка творчости молодих мистців

Ню Йорк. — З великою увагою ОМУА в приміщенні Літературно-Мист. Клюбу в Ню Йорку готує виставку образів своїх наймолодших членів, зорганізованих у Студентській Секції. Виставляє понад сто своїх творів 7 мистців і мисткинь. Це вперше від часу заснування Об'єднання мистецька молодь виступає в своїй автономній групі, будучи членами ОМУЛ. Для відзначення цієї події в нашому культурному житті Об'єднання влаштовує у виставовій залі в суботу 16 січня о год. 7:30 музично літературний вечір з участю молодих мистецьких сил: Валентини Наливайко, Мар'яни Шумилович, Ярополка Лисовського і Миколи Кулівя, а після вечора — забаву. Відкриття виставки в неділю 10 січня о год. 1-ій по полудні.

Нова грамофонна платівка Галини Андреадіс

Фірма „Боян" (Boian Company) випустила нову довгограйну платівку (High Fidelity Record) під назвою „Світе тихий". Обкладинка прикрашена портретом оперної співачки театру „Кольон" в Буенос Айрес Галини Андреадіс роботи М. Благовірова. На платівці наспівані такі пісні у виконанні меццосопрано Галини Андреадіс: А. Гнатишина — „Світе тихий", „Богородице Діво", „Ченчик", „Попадіє вістоньку", М. Лисенка — „Ой надіну черевички", К. Стеценка — „Стелися барвінку", М. Мусоргського „Гопак", і дуети Ф. Колесса-Гнатишина — „Думка" (при співучасті сопрано Марти Кокольської, Ню Йорк Сіті Опера) та Ф. Надененко — „Місяць на небі" (при співучасті тенора Романа Сасика). Акомпанюють пп. О. Омельський (фортепіяно) і частинно Тоні Райт (органи).

Нова платівка познайомить ближче слухачів з непересічними голосовими вальорами нашої співачки та принесе їм багато насолоди. (ІС)

Американці для Демократичної Акції пропонують бюджет в сумі $115 більйонів

Вашингтон. — Американці Демократичної Акції дораджують президентові Джансонові запропонувати новий бюджет в сумі $110 або $115-х більйонів. Голова організації АДА Едвард Голлендер заявив на пресовій конференції, що організація рекомендує урядові збільшити федеральні видатки на допомогу школам, тим помешкання для тих, що мало заробляють, на розбудову міст та інше. Американці для Демократичної Акції пропонували б, щоб Президент предложив Конгресові федеральний бюджет в сумі $125 більйонів на рік, що зачнеться 1-го липня 1966-го року, а на рік, що зачнеться 1-го липня 1968-го року суму $150 більйонів. Голлендер здає собі справу з того, що Президент не погодиться на те, щоб так сильно збільшувати федеральні видатки, бо він є противником завеликого збільшування федерального дефіциту і противником того, щоб була інфляція долара. АДА пропонують збільшити мінімальну заробітну платню з $1.25 до $2.00. Ця сама організація пропонує загальне забезпечення на лікування хворих, а не тільки медичну опіку для старших, які вже користають із старечих пенсій.

Українська хроніка

● Фільологічна секція НТШ влаштовує чергову Науку в у Конференцію в суботу, 9 січня 1965 р. в годині 6-ій вечором в залі Українського Інституту Америки, 2 Схід 79 вулиця в Ню Йорку. В програмі Конференції проф. д-р П. К. Ковалів виголосить доповідь на тему: „Проблеми слов'янської філології". Конференція є призначена для членів НТШ і ширшого громадянства.

● Українське Товариство Інженерів у Австралії, з нагоди 10-річчя своєї діяльности у тій країні, організувало у місті Лідкомбі Виставку інженерних робіт. На ній були показані найновіші проєкти будинків, мостів, вулиць та ін., виконаних українськими інженерами в Австралії.

● У Ню Йорку, в Домі Організації Визвольного Фронту, Л. Полтава виступав 3-го січня із доповіддю „Боротьба за національну Україну в сучасній Україні", після чого відбулася дискусія. Доповідь про сучасне становище на еміграції виголосив мгр. Іван Винник. Вечором, на якому було близько 200 осіб, провадив голова місцевого Осередку СУМ Корнель Василик.

● У Ню Йорку вийшло перше в 1965 році число журналу пластового новацтва „Готуйсь", приуроченого з цим числом ювілейну дату — 100 чисел від початку виходу в світ. Журнал видає Головна Пластова Булава, редагує Колеґія, до якої входить: Леся Храплива, Світлана Луцька та Ірена Юрчук.

● У місті Сан Бернардо в Арґентині відбувся „Український День", з нагоди перейменування вулиці Сан Льоренсо на вулицю „Україна". В урочистостях взяли участь понад 4 000 Українців та арґентінців українського роду.

Уряд плянує швидкий модерний транспорт поміж містами

Вашингтон. — З урядових кол повідомляють що уряд президента Джансона плянує наймодерніший швидкий транспорт між окремими містами в цій країні. В найближчих роках мали б пасажири подорожувати електронічно керованими авітами, великими підземними тюбами та на різних „повітряних подушках". Здійснення цієї транспортової програми мало б тривати 15 років, але вже найближчого року має бути курсувати найшвидша в світі залізниця на східньому узбережжі. Про цю програму вже Президент говорив в окремому звернені про Стан Унії в понеділок 4-го січня. В першому році уряд має просити Конгрес про $20 000 000 на цю ціль. З цієї суми $10 000 000 були б призначені на досліди в розвиткові швидкого наземного транспорту, $8 000 000 на демонстрацію різних проєктів, а $2 000 000 на статистичні студії.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ Українського Народного Союзу

П'ЯТНИЦЯ, 8-го СІЧНЯ 1965 р.

БРУКЛИН, Н. Й. Важні збори Т-ва Запор. Січ — 325 Відд. в 8-ій год. веч. в УНДомі при 216 Grand St. Проситься прибути на ці збори. — А. Цюпа, секр.

НЮАРК, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Зап. Січ — 371 Відд. в год. 8-ій веч. в УНДомі при 315 7-ма Іст 7-ма вул. На Річних Зборах вибрано на 1965 р. Уряд в такому складі: мгр. І. Оверко, пред., Ст. Букшована, місто пред., П. Заболоцький, кас., Ю. Баранюк, секр. Контрольна Ком.: М. Іванюк, голова, Л. Музика і І. Тарнавський — члени. — Ю. Баранюк, секр.

СУБОТА, 9-го СІЧНЯ 1965 р.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Річні і місячні збори Б-ва св. Володимира — 130 Відд. в 8-ій год. веч. в приміщенні Укр. Кат. Ветеранів при 203 2-га вул. На порядку нарад: звіти Управи і Контр. Комісії, вибір управи на 1965 р. Проситься прибути на збори. — В. Піх, пред., М. Кравчук, кас., І. Малець, секр.

НЮАРК, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. Б. Хмельницького — 133 Відд. в год. 7:30 веч. в школі Ів. Хрестителя при Семфорд Аве. Є важні справи до полагодження. Відбудеться вибір управи на 1965 рік. На збори проситься вирівняти свої залеглі вкладки. — І. Андрійчин, секр.

ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. Дж. Річні збори Т-ва Дарахівщина — 275 Відд. в год. 7-ій веч. в залі церкви св. ап. Петра і Павла при вул. Грін і Сусекс. На денному порядку: звіти і вибір нової управи на 1965 р. Проситься прибути на збори. — В. Юрків, секр.

ЮТИКА, Н. Й. Річні збори Т-ва ім. Т. Шевченка — 484 Відд. в год. 8-ій веч. в церковній залі при 1108 Стейт вул. На порядку дня: звіти та вибір управи на 1965 р. — Управа.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Річні збори Т-ва Мир — 324 Відд. о год. 7-ій веч. в Укр. Горож. Клюбі при 23 і Бравн вул. На денному порядку вибір управи на 1965 р. — І. Струк, секретар.

ОЗОН ПАРК, Н. Й. Річні збори Т-ва Вільна Україна — 200 Відд. в год. 7:30 веч. в церковній залі при 87 вул. і 97 аве. На денному порядку: звіти, вибір нової управи на 1965 р. та інші справи. — В. Балук, пред., П. Господарець, кас., В. Воргуль, секр.

ШІКАГО, Ілл. Місячні збори Б-ва св. Петра і Павла — 220 Відд. в год. 7:30 веч. в Союзовім Домі. Склад Управи на 1965 р.: М. Харів, предс., А. Гіжовська, заст. предс., І. Мелінишин, секр., М. Босий, рек. секр., П. Гут, касир. Контр. Ком. П. Слободян, П. Маланчук і М. Папушкевич. Вкладки вплачувати на місячних зборах на руки І. Мелінишина. — І. Мелінишин, секр.

НЕДІЛЯ, 10-го СІЧНЯ 1965 р.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Річні збори Т-ва Єдність — 163 Відд. в год. 12-ій дня в Домі Горожан, 847 N. Franklin St. На порядку дня: звіт Управи, вибір управи на 1965 р. та плян праці на 1965 р. — М. Курко, предс., С. Филик, фін. секр.

БАЙОН, Н. Дж. Річні збори Б-ва св. Архистр. Михаїла — 213 Відд. в год. 3:00 по пол. в УНДомі при 37 Е. 23-ій вул. Приявність членів обов'язкова. — М. Савран, секр.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Річні збори Т-ва Любов — 45 Відд. в год. 1-ій по пол. в Горожанському Клюбі при Franklin St. На порядку нарад: Звіт Управи і Контр. Комісії, вибір управи на 1965 р. та інші справи. Проситься прибути на збори. — Управа.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Річні та місячні збори Т-ва ім. І. Франка — 334 Відд. в год. 1-ій по пол. в УНДомі при Вест 14-ій вул. На порядку дня: Звіти Управи і Контр. Ком., вибір управи на 1965 р. та інші важливі справи. — Н. Задерецький, предс., І. Холодняк, рек. секр., Ст. Бохонок, секр.

НЕДІЛЯ, 10-го СІЧНЯ 1965 р.

ДІТРОЙТ, Міш. Місячні збори Т-ва Запор. Січ — 75 Відд. в год. 1-ій по пол. в УНДомі при Мартін вул. Проситься прибути на збори. — С. Леськів, секр.

МЕККІЗ РАКС, Па. Річні збори Б-ва св. Володимира — 91-ий Відд., в год. 12-ій дня в УНДомі. На порядку дня: Звіт Контр. Комісії та вибір уряду на 1965 р. Після зборів буде перекуска. — Д. Андерсон, секретар.

ПЕРТ АМБОЙ, Н. Дж. Річні збори Б-ва св. о. Миколая — 104 Відд. в год. 2-ій по пол. в УНДомі, 760 Стейт вул. На денному порядку: Звіт Управи та вибір нової управи на 1965 р. — Г. Мисак, секр.

GLASTONBURY, Conn. Річні збори Б-ва св. Ів. Хрестителя — 138 Відд. після Сл. Божої в церковній залі при Grove вул. На порядку денним: звіт Управи та вибір управи на 1965 р. — М. Дзядик, предс., І. Саламаха, кас., С. Кунікевич, секр.

РАЧЕСТЕР, Н. Й. Збори С-ва Рожд. Пресв. Діви Марії — 36 Відд. в год. 4:30 по пол. в церковній залі при 305 Гудсон Аве. На порядку дня: звіт Контр. Комісії за 1965 р. На 1965 р. Управа Відділу залишилася та сама. До прапору вибрано М. Якимів. — Анна Стрілець, предс., Катерина Ярославська, кас., С. Гунька, секр.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Річні збори Т-ва Запор. Січ — 251-ий Відд. в год. 1-ій по пол. в церковній залі св. ап. Петра і Павла при Вест 7 вул. Проситься прибути на збори. — В. Козир, предс., Т. Шмагала, секр.

ЧЕСТЕР, Па. Річні збори 352-го Відд. в год. 12-ій дня в Укр. Кат. Клюбі при 2nd & Thurlow вул. Присутність членів обов'язкова. — Е. Мінчак, гол., Я. Щербак, секр.

ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. Дж. Річні збори Т-ва Клюб Поступовий — 70 Відд. в год. 2-ій по пол. в УНДомі при 96 Fleet St. Проситься прибути на збори. — І. Патуляк, предс., П. Костик, секр.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Місячні збори Б-ва св. ап. Петра і Павла — 102 Відд. в церковній залі, 2280 W. 7th. — І. Попович, предс., Г. Голубець, кас., М. Бобечко, секр.

КУРТІС БЕЙ, Мд. Річні збори С-ва Непор. Зач. Пресв. Діви Марії — 290 Відд. в 2-ій год. по пол. в церковній залі. Проситься прибути на збори. — М. Іванюк, секр.

McKEESPORT, Pa. Річні збори Т-ва Запор. Січ — 132 Відд. зараз по Сл. Божій в церковній залі. На порядку нарад: вибір управи на 1965 р. Проситься прибути та вирівняти свої залеглі вкладки. — М. Усик, предс., Ю. Несторович, касир, Д. Смерека, секр.

ЛІТЛ ФОЛС, Н. Й. Річні збори Т-ва Запор. Січ — 330 Відд. в год. 2-ій по пол. в УНДомі. На порядку дня: Звіти Управи і Контр. Комісії та вибір управи на 1965 р. — Я. Мартинюк, секр.

ДІТРОЙТ, Міш. Місячні збори Б-ва св. Ів. Хрестителя — 292 Відд. в год. 1:30 по пол. в УНДомі. Склад Управи на 1965 р.: В. Терлецький, предс., П. Сотник, зас. предс., П. Федик, фін. секр., О. Рудницький, рек. секр., М. Цюко, кас., М. Пшеничний, оп. хворих. Контрольна Ком.: П. Кізел, М. Калинич, І. Демчина. Делеґати до УНДому: І. Терлецький, П. Сотник, М. Калинич.

БАЛТІМОР, Мд. Річні збори Б-ва Прест. Тройці — 320-ий Відд. в год. 2-ій по пол. в Укр. Горож. Клюбі при 3101 O'Donnell St. На порядку нарад: Звіти Управи і Контр. Ком., вибір управи на 1965 р. та інші справи. Якщо на означений час не явиться більшість членів, збори відбудуться на пів години пізніше, без огляду на кількість членів. — Д. Пісецький, предс., І. Милько, секр.

ПОНҐСТАВН, Па. Річні збори 348 Відд. в 2:30 год. по пол. в залі церкви Пресв. Тройці, 526 W. Rayen Ave. Порядок дня: вибір управи на 1965 р. Проситься членство прибути. — М. Макар, секр.

Збори Відділів Українського Народного Союзу

НЕДІЛЯ, 10-го СІЧНЯ 1965 р.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Річні збори Т-ва ім. Д. Вітовського — 375 Відд. в год. 12-ій дня в Укр. Клюбі при 847 N. Franklin St. На порядку дня: 1. Відкриття. 2. Відчитання протоколу з попер. зборів, 3. Вибір предс. і секр., 4. Звіт уступаючої Управи, 5. Дискусія над звітами, 6. Звіт Контр. Ком. і уділення абсолюторії, 7. Вибір нової управи на 1965 р., 8. Внески і запити, 9. Закриття зборів. Проситься прибути на збори. — В. Василюк, гол., Данківський І., кас., П. Тарнавський, секр.

ГЕМТРЕМК, Міш. Місячні збори Т-ва ім. М. Шашкевича — 94 Відд. в год. 2-ій по пол. в залі Укр. Дем. Клюбу при 2376 Грейлінг. Склад Управи на 1965 р.: В. Борисекевич, предс., В. Будор, заст., М. Копчак, фін. секр., В. Туркевич, заст., М. Борискевич, рек. секретар, М. Лозинський, кас., Контр. Ком. проф. М. Стасів, С. Гринчук, Т. Майструк. Працівники — М. Олійник і П. Дроздовський. Дог. хворих — Д. Васько, П. Микула, М. Бабій. Делеґати до УККА — І. Заблоцький і проф. М. Стасів. — Т. Майструк, секр.

Вступайте в члени УНСоюзу!

ТАРЗАН, ч. 5365. Стрічають антильопу . . .

Тарзан, д-р Бейтс і Боб Кук швидко вирішили, що широко відкрита країна повинна мати доволі харчів.

Негайно до ніздрів Тарзана дійшов запах дичини і він вимагав, щоб його приятелі були обережні.

Кілька минут пізніше голодні мандрівники побачили африканську антильопу, яка паслася . . . Направду милий вид!